

[Ib Thyregod.]

eller af befolkningen. Jeg ville ønske, at det ville være muligt denne gang at opnå en sådan prioritering.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de tre lovforslag:

Else-Merete Ross: Fremsættelsen af disse lovforslag kommer ikke som nogen overraskelse. Boligministeren kom den 9. december i forbindelse med finansministerens forslag om lejeværdien for nyopførte og nyerhvervede parcelhuse og ejerlejligheder og sine egne forslag om ændring af lovgivningen om kreditforeninger og hypotekforeninger og ændring af lov om boligbyggeri ind på spørgsmålet om opsparing i forbindelse med genudlejning af lejligheder i de ældre private og almenyttige boligejendomme.

Alle disse lovforslag må betragtes under ét som sammenhængende forsøg på at rette op på den samfundsmæssige balance. Boligministeren fremhævede som en fundamental svaghed inden for boligområdet, at det ikke var lykkedes at tilvejebringe boligforligets målsætning, nemlig en normalisering af boligmarkedet, så boligens pris kom til at stå i et rimeligt forhold til dens værdi. Vi er stadig i den urimelige situation, at folk betaler vidt forskellig pris for det samme gode, fordi der ikke er ligelig adgang til den samlede boligmasse.

Når lovforslag ikke allerede blev fremsat i december, skyldes det, at der var forhandlinger i gang mellem Grundejernes Landsforbund og Lejernes Landsorganisation, og at de to organisationer havde meddelt, at der var opnået principiel enighed om en løsning af husleje problemerne, som skulle føre til en afvikling af de hidtidige lejerestriktioner og dermed til en normalisering af boligmarkedet. Organisationerne blev opfordret til at gøre deres forhandlinger færdig senest 15. februar, men de blev ikke færdige. Nu, da kommunalvalgene er overstået, er der måske mulighed for, at der kan nås et resultat, som kan indgå i vore overvejelser.

Fra det radikale venstres side kan vi ligesom boligministeren sige, at vi er meget villige til at drøfte andre forslag end de fremsatte til en udjævning af den spænding, der er mellem huslejerne i den nye og den gamle boligmasse. Vi finder det også ønskeligt at drage det økonomiske råds sidste undersøgelse og

overvejelser med ind i drøftelserne i boligudvalget.

Der har været en del diskussion om husleje-forhøjelse ved genudlejning. Vi har flere gange i tidligere lovgivning givet adgang til husleje-forhøjelse ved genudlejning. Ifølge boligforliget af 1966 kan der ved genudlejning efter den 1. april 1971 forlanges husleje-forhøjelse op til den for 1974 vurderede leje. Det nye er nu, at der for visse kategorier af lejligheder yderligere foreslås en stigning på indtil 25 pct.

Politiken fra den 12. marts mener, man burde ajourføre huslejen i hele den gamle boligmasse, og finder det forkert, at kun de, der skifter bolig, kommer til at betale højere husleje. Nu synes jeg nok, at Politiken skylder os en forklaring på, hvad den forstår ved ajourføring. Mener Politiken en ajourføring med det samme til den vurderingsleje, der kan opnås i 1974, eller 1974-lejen plus 25 pct., eller mener den en markedsleje i et helt frit boligmarked? Selv den laveste af disse tre leje-forhøjelsesmuligheder ville hjælpe til en udligning af husleje-forskellen i ældre og nyt byggeri og ville samfundsmæssigt have ønskelige økonomiske virkninger.

Det forekommer mig dog forståeligt, at regeringen har ønsket at tage hensyn til de mennesker, der har indrettet deres budget på en gradvis huslestigning indtil 1974, og derfor har indskrænket sig til at foreslå forhøjelse af lejen ved lejerskifte. Det svarer til det hensyn, man har taget, da man nøjedes med at hæve lejeværdien for nyopførte eller nyerhvervede parcelhuse og ejerlejligheder.

Ifølge pressemeddelelser fra det nedsatte forhandlingsudvalg for Grundejernes Landsforbund og Lejernes Landsorganisation var et af forhandlingspunkterne en adgang for udlejer til samtidig over for samtlige lejere i en ejendom at fremsætte forslag til leje-forhøjelser efter nærmere retningslinjer. Retningslinjerne for den fremtidige lejeudvikling skulle være baseret på en omkostningsbestemt leje, heri indbefattet en rimelig forrentning af ejerens kapital. Lokale partsnævne, som skulle afløse huslejenævnene, skulle træffe afgørelse, hvor parterne ikke kunne opnå enighed. De to organisationer forudsætter, at den hidtidige lovgivning med procentvise stigninger i huslejen til 1974 og deponeringsordningen ophæves ved en ny lovs ikrafttræden. Jeg synes, det er nærlig-